

Fremsat den 28. februar 2013 af børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. og lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v.

(Regulering af de godkendte udbyderes virksomhed, sanktioner, forsøgsvirksomhed m.v.)

§ 1

I lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 381 af 26. marts 2010, som ændret ved § 22 i lov nr. 639 af 14. juni 2010, § 2 i lov nr. 277 af 5. april 2011 og § 2 i lov nr. 573 af 7. juni 2011, foretages følgende ændringer:

1. I § 4, stk. 1, nr. 3, ændres »5« til: »6«.
2. § 4, stk. 1, nr. 4, ophæves.
Nr. 5 bliver herefter nr. 4.
3. I § 6, stk. 2, 2. pkt., indsættes efter »indberetningerne«: »og informationssystemet«.
4. I § 10 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:
»Stk. 4. Børne- og undervisningsministeren kan med henblik på opfyldelse af internationale forpligtelser fastsætte regler om adgang for personer, der ikke er omfattet af stk. 1, til arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag, der er optaget i en fælles kompetencebeskrivelse, herunder om, at der kan opkræves fuld deltagerbetaling og ydes kost og logi som indtægtsdækket virksomhed.«
Stk. 4 bliver herefter stk. 5.
5. I § 10 a, stk. 4, der bliver stk. 5, indsættes efter »stk. 3«: »og 4«.
6. I § 11, stk. 4, indsættes efter »tilrettelæggelse«: »og undervisningens afholdelse«.
7. § 12 affattes således:
»§ 12. Uddannelsesinstitutionerne udsteder bevis for deltagelse i arbejdsmarkedsuddannelse, for prøver aflagt som selvstuderende og for individuel kompetencevurdering. Bør-

ne- og undervisningsministeren kan efter udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse fastsætte nærmere regler om udformning og udstedelse af beviser samt om videregivelse af oplysninger om deltagelse og bevisudstedelse.

Stk. 2. Børne- og undervisningsministeren kan fastsætte regler om institutionernes udstedelse af certifikater for uddannelser med myndighedskrav.«

8. I overskriften til § 14 samt i § 14, stk. 1 og 3, § 16, stk. 2, og § 19, stk. 3, ændres »flygtninge og indvandrere« til: »tosprogede«.

9. I § 14, stk. 3, indsættes efter »herunder«: »om deltagerkreds og«.

10. I § 16 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Børne- og undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om de godkendte institutioners forvaltning af udbudsgodkendelsen efter stk. 1.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

11. § 17 affattes således:

»§ 17. Børne- og undervisningsministeren kan efter udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse pålægge institutioner godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse at udbyde bestemte arbejdsmarkedsuddannelser. Børne- og undervisningsministeren kan endvidere efter udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse tilbagekalde en udbudsgodkendelse efter § 16, stk. 1, hvis der ikke længere er behov for udbuddet.

Stk. 2. Børne- og undervisningsministeren kan tilbagekalde en udbudsgodkendelse efter § 16, stk. 1, hvis en eventuel, fastsat minimumsaktivitet ikke opretholdes.

Stk. 3. Børne- og undervisningsministeren kan tilbagekalde en udbudsgodkendelse efter § 16, stk. 1, hvis det skønnes, at institutionen ikke forestår undervisningen og aktivite-

ten i overensstemmelse med godkendelsens indhold samt reglerne om godkendelsen, om uddannelserne og om aktiviteten. Godkendelsen kan ligeledes tilbagekaldes, hvis det skønnes, at der ikke er tilstrækkelig sikkerhed for, at institutionen vil forestå undervisningen og aktiviteten i overensstemmelse med godkendelsens indhold og reglerne.

Stk. 4. Børne- og undervisningsministeren kan fastsætte vilkår for en udbyders forvaltning af en udbudsgodkendelse, herunder fastsætte vilkår, der fraviger regler fastsat i medfør § 16, stk. 2, hvis det skønnes, at udbyderen ikke har forestået undervisningen og aktiviteten i overensstemmelse med godkendelsens indhold samt reglerne om godkendelsen, om undervisningen og om aktiviteten, eller det skønnes nødvendigt for at sikre, at udbyderen forestår undervisningen og aktiviteten i overensstemmelse med godkendelsens indhold og reglerne.

Stk. 5. Uddannelsesinstitutionen skal underrette børne- og undervisningsministeren, hvis forudsætningerne for en udbudsgodkendelse efter § 16, stk. 1, ikke længere er til stede.«

12. I overskriften til kapitel 7 indsættes efter »arbejdsmarkedsuddannelser«: »og forsøg«.

13. Efter § 27 indsættes:

»§ 27 a. Børne- og undervisningsministeren kan i særlige tilfælde gøre undtagelser fra loven, hvis det sker for at fremme uddannelsesforsøg.«

§ 2

I lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 952 af 2. oktober 2009, som ændret ved § 2 i lov nr. 1525 af 27. december 2009, § 13 i lov nr. 140 af 9. februar 2010, § 3 i lov nr. 1570 af 21. december 2010 og § 5 i lov nr. 418 af 12. maj 2012 foretages følgende ændring:

1. I § 11, stk. 3, indsættes som 3. pkt.:

»Bestemmelsen finder ikke anvendelse på arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag optaget i en fælles kompetencebeskrivelse, der udbydes i medfør af lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., jf. § 6, stk. 2, nr. 1.«

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2013.

Stk. 2. Loven finder anvendelse på arbejdsmarkedsuddannelser, der påbegyndes den 1. juli 2013 eller senere.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
 - 1.1. Lovforslagets hovedpunkter.
 - 1.2. Lovforslagets baggrund
 - 1.2.1. Oversigt vedrørende arbejdsmarkedsuddannelser
 - 1.2.1.1. Formål, karakter, varighed og beviser
 - 1.2.1.2. Arbejdsmarkedsuddannelserne og de fælles kompetencebeskrivelser
 - 1.2.1.3. Udvikling og godkendelse af arbejdsmarkedsuddannelser
 - 1.2.1.4. Udbud af arbejdsmarkedsuddannelser
 - 1.2.1.5. Forvaltning af udbudsgodkendelsen
 - 1.2.2. Den aktuelle situation, som lovforslaget sigter på
 2. Lovforslagets indhold
 - 2.1. Vilkår for godkendelse til at udbyde arbejdsmarkedsuddannelser
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Den foreslåede ordning
 - 2.2. Indgreb over for godkendelser
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Den foreslåede ordning
 - 2.3. Forsøg med arbejdsmarkedsuddannelser
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Den foreslåede ordning
 - 2.4. Ændring af VEU-rådets sammensætning.
 - 2.4.1. Gældende ret.
 - 2.4.2. Den foreslåede ordning.
 - 2.5. Arbejdsmarkedsuddannelser og særlige uddannelsesforløb for tosprogede.
 - 2.5.1. Gældende ret
 - 2.5.2. Den foreslåede ordning
 - 2.6. Særlige optagelsesregler af hensyn til internationale af-taler
 - 2.6.1. Gældende ret
 - 2.6.2. Den foreslåede ordning
 - 2.7. Krav til undervisningens afholdelse.
 - 2.7.1. Gældende ret
 - 2.7.2. Den foreslåede ordning
 - 2.8. Nye regler om beviser, certifikater, informationssystemer og inddeling af uddannelserne
 - 2.8.1. Gældende ret
 - 2.8.1.1. Uddannelsesbeviser
 - 2.8.1.2. Certifikater
 - 2.8.1.3. Tekniske forhold omkring beviser og certifikater
 - 2.8.2. Den foreslåede ordning
 - 2.8.2.1. Uddannelsesbeviser
 - 2.8.2.2. Certifikater
 - 2.8.2.3. Tekniske forhold omkring beviser og certifikater
 - 2.9. Tilskud til arbejdsmarkedsuddannelser på områder, hvor der i forvejen findes private uddannelser
 - 2.9.1. Gældende ret
 - 2.9.2. Den foreslåede ordning
 3. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

1.1. Lovforslagets hovedpunkter

Lovforslaget indeholder ændringer af lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 381 af 26. marts 2010, som ændret ved § 22 i lov nr. 639 af 14. juni 2010, § 2 i lov nr. 277 af 5. april 2011 og § 2 i lov nr. 573 af 7. juni 2011, og lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 952 af 2. oktober 2009, som ændret ved § 2 i lov nr. 1525 af 27. december 2009, § 13 i lov nr. 140 af 9. februar 2010, § 3 i lov nr. 1570 af 21. december 2010 og § 5 i lov nr. 418 af 12. maj 2012.

Lovforslaget vil på én gang gøre reglerne om arbejdsmarkedsuddannelserne både klarere og mindre sårbare over for misbrug og samtidig bevare forsyningsikkerheden og øge fleksibiliteten, så det kan medvirke til at ruste arbejdsmarkedsuddannelserne til også i fremtiden smidigt at opfylde samfundets behov for efter- og videreuddannelse af faglærte og ufaglærte.

Med lovforslaget skabes der udtrykkelig hjemmel til en række generelle reguleringer af arbejdsmarkedsuddannelserne med henblik på dels at tilvejebringe større synlighed og klarhed omkring de betingelser, hvorunder arbejdsmarkedsuddannelser udbydes, dels at justere vilkårene på punkter, hvor dette vil kunne begrænse misbrug af arbejdsmarkedsuddannelser. De administrativt fastsatte regler vil i vidt omfang komme til at regulere de områder, der i dag er reguleret i godkendelsesvilkår.

Overtrædelser af de generelle bestemmelser og vilkårene kan have konsekvenser for uddannelsesinstitutionernes udbudsgodkendelser, og der er behov for, at bestemmelserne om denne sanktion tydeliggøres. Det kommer herved til mere klart at fremgå, at der på baggrund af forskellige typer af forhold træffes afgørelser om enten hel eller delvis tilbagekaldelse af godkendelsen eller opstilling af særlige vilkår for dens udøvelse, og disse afgørelses skønmæssige karakter fremhæves. Som opfølgning på lovforslaget lægges op til en mere systematisk og intensiveret tilsynsindsats.

Der indføres en hjemmel til forsøgsvirksomhed vedrørende arbejdsmarkedsuddannelser.

Terminologien vedrørende den undervisning, der hidtil efter lovens ordlyd har været tiltænkt »flygtninge og indvandrere«, bringes i bedre overensstemmelse med den praktiske afgrænsning af målgruppen, tosprogede, som børne- og un-

dervisningsministeren samtidig får hjemmel til at definere nærmere.

Derudover indeholder lovforslaget forskellige præciseringer og administrative ændringer, blandt andet i forhold til at opfylde internationale forpligtigelser. Der tilvejebringes mere tidssvarende regler om beviser og registreringer, ligesom sammenhængen mellem arbejdsmarkedsuddannelseslovens godkendelsesregler og tilskudsbestemmelserne i lov om åben uddannelse tydeliggøres.

1.2. Lovforslagets baggrund

1.2.1. Oversigt vedrørende arbejdsmarkedsuddannelser

1.2.1.1. Formål, karakter, varighed og beviser

Arbejdsmarkedsuddannelser løfter en væsentlig uddannelses- og arbejdsmarkedspolitisk opgave med at uddanne målgruppen af faglærte og ufaglærte. Arbejdsmarkedsuddannelsessystemet skal også fremadrettet sikre en fleksibilitet og bedre mulighed for løbende at kunne tilpasse uddannelsesudviklingen til arbejdsmarkedets behov blandt andet ved at være styret af efterspørgslen på arbejdsmarkedet, ved hurtigt at kunne udvikle nye uddannelser og ved en let og smidig adgang til at tilrettelægge, afvikle og afholde arbejdsmarkedsuddannelser.

Arbejdsmarkedsuddannelser er korterevarende uddannelser, som giver landsdækkende kompetence og imødekommer nye eller udækkede behov for erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse til og med erhvervsuddannelsesniveau. De beskrives - med en handlingsorienteret målbeskrivelse og en vejledende maksimal varighed - i forhold til jobområder, jf. § 10, stk. 1, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.

Uddannelserne varer fra ½ dag til 10 uger. Der udstedes uddannelsesbevis til deltagere, som efter underviserens vurdering, i nogle tilfælde efter en prøve, har nået det fastsatte mål med uddannelsen. For en række »certifikatuddannelser«, som giver adgang enten til regulerede erhverv eller til arbejdsopgaver, som i praksis kræver den pågældende uddannelse, kan der opnås et certifikat. De certifikater, der udstedes i anledning af de to typer af certifikatuddannelser, betegnes i praksis henholdsvis »myndighedscertifikater« og »branchecertifikater«. Der redegøres nedenfor i afsnit 2.8.1.1. – 2.8.1.2. nærmere for uddannelsesbeviser og certifikater.

1.2.1.2. Arbejdsmarkedsuddannelserne og de fælles kompetencebeskrivelser

De ca. 3.000 arbejdsmarkedsuddannelser er, jf. § 2 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., organiseret i et system af ca. 150 fælles kompetencebeskrivelser, der hver beskriver et jobområde på de faglærtes og ufaglærtes arbejdsmarked. Derudover er omkring 250 enkeltfag fra erhvervsuddannelserne tilkøbt de fælles kompetencebeskrivelser.

Fælles kompetencebeskrivelser udarbejdes af efteruddannelsesudvalgene, jf. § 2, stk. 1, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. De angiver de jobområder og de tilhørende arbejdsmarkedsrelevante kompetencer samt de arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag, der kan bidrage til udviklingen af disse kompetencer, jf. § 2, stk. 1, i lov om arbejds-

markedsuddannelser m.v., og de godkendes af ministeren for børn og undervisning efter udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse, jf. § 2, stk. 2, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. De tages op til vurdering hvert tredje år, jf. § 2 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.

1.2.1.3. Udvikling og godkendelse af arbejdsmarkedsuddannelser

Arbejdsmarkedsuddannelser udvikles af efteruddannelsesudvalgene inden for de fælles kompetencebeskrivelser rammer, jf. § 10 stk. 1, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. De tilkøbes med godkendelse fra børne- og undervisningsministeren en eller flere fælles kompetencebeskrivelser, hvorefter de kan udbydes af uddannelsesinstitutioner, som er godkendt til den pågældende fælles kompetencebeskrivelse. Efter administrativ praksis nedlægges arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag som udgangspunkt, hvis de ikke har været anvendt i tre år.

Uddannelser, som sigter mod generelle tværgående mål – på tværs af brancher – optages ifølge § 6, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 802 af 22. september 2003 om fælles kompetencebeskrivelser for erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og om arbejdsmarkedsuddannelser (amu-bekendtgørelsen) med senere ændringer i overensstemmelse med bemærkningerne til lovforslaget i 2002 (Folketingstidende 2002 – 03, tillæg A sp. 1573 – 1574) i dag i et særligt katalog, det såkaldte »fælleskatalog«, og tilkøbes en eller flere fælles kompetencebeskrivelser. En særlig gruppe af disse uddannelser er udviklet for flygtninge og indvandrere. (Målgruppen foreslås fremover betegnet »tosprogede«, jf. lovforslagets § 1, nr. 8, og bemærkningerne nedenfor i afsnit 2.5.). Denne gruppe af uddannelser omfatter supplerende undervisning i dansk som andetsprog, introducerende uddannelse til et brancheområde og uddannelser, der inden for et specifikt fagligt område har et særligt indhold, der er relevant for gruppen. Efteruddannelsesudvalgene skal tilkøbe uddannelserne i dansk som andetsprog til alle fælles kompetencebeskrivelser.

1.2.1.4. Udbud af arbejdsmarkedsuddannelser

Der findes i dag knap 100 udbydere af arbejdsmarkedsuddannelser, hvoraf 14 er private uddannelsesinstitutioner. De godkendte offentlige uddannelsesinstitutioner (selvejende institutioner) er institutioner for erhvervsrettet uddannelse (tekniske skoler, handelsskoler, social- og sundhedsskoler, AMU-centre m.fl.) samt et mindre antal professionshøjskoler m.fl.

Børne- og undervisningsministeren godkender institutioner til udbud efter udtalelse fra VEU-rådet, jf. § 16 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. Institutionen får en eller flere udbudsgodkendelser, der hver omfatter en fælles kompetencebeskrivelse og de hertil koblede arbejdsmarkedsuddannelser. En godkendelse kan dog i medfør af § 16, stk. 1, 3. pkt., begrænses, så en eller flere arbejdsmarkedsuddannelser, der er tilkøbt den fælles kompetencebeskrivelse, undtages fra godkendelsen. Landet er opdelt i geografiske dækningsområder. Godkendelse til udbud af arbejdsmarkedsuddannelser sker ved runder. Efter gennemførelse af en

udbudsrunde er den overordnede udbudsstruktur for de eksisterende fælles kompetencebeskrivelser fastlagt og fastfryses, indtil en ny udbudsrunde gennemføres. Det er ministeren, der vurderer, hvornår der skal gennemføres en ny generel udbudsrunde. Der godkendes dog løbende til udbud inden for nye fælles kompetencebeskrivelser, efterhånden som disse kompetencebeskrivelser godkendes i perioden mellem to runder.

1.2.1.5. Forvaltning af udbudsgodkendelsen

Udbudsgodkendelsen vil blive genovervejet i Ministeriet for Børn og Undervisning, hvis den godkendte institution ikke realiserer en minimumsaktivitet for den enkelte fælles kompetencebeskrivelse, der er fastsat i forbindelse med indkaldelse af ansøgninger om godkendelse. Der kræves ikke en bestemt minimumsaktivitet, hvis der kun er en udbyder i landet.

Alle godkendte udbydere skal deltage i et VEU-center. Udbud af arbejdsmarkedsuddannelser sker i øvrigt, jf. § 20 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser, efter reglerne i lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v. Uddannelsesinstitutionerne har mulighed for at tilrettelægge uddannelserne fleksibelt inden for rammerne af uddannelsernes handlingsorienterede målbeskrivelse. De vælger selv materialer og redskaber etc. og afholder arbejdsmarkedsuddannelser enkeltstående eller i forløb sammensat af flere arbejdsmarkedsuddannelser. Undervisningen kan tilrettelægges for hold, i åbne værksteder, opsplittet over enkelt dage, i weekender, om aftenen eller natten, virksomhedsforlagt, som fjernundervisning m.v., jf. § 11 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.

De godkendte uddannelsesinstitutioner kan for en begrænset periode udlægge undervisning til en anden godkendt institution eller til en institution for erhvervsrettet uddannelse, der ikke er godkendt til at udbyde arbejdsmarkedsuddannelser, ligesom de kan udlicitere undervisning til en ikke-godkendt privat udbyder. Den udbudsgodkendte uddannelsesinstitution har tilsynsforpligtelse over for udlagt og udliciteret uddannelse. Undervisning i uddannelser i fælleskataloget kan ikke udliciteres, og udliciteret undervisning kan ikke afholdes virksomhedsforlagt.

1.2.2. Den aktuelle situation, som lovforslaget sigter på

En række tilsynssager har i de senere år afsløret et omfattende misbrug af arbejdsmarkedsuddannelser, og ministeren har i den anledning taget en række initiativer, som er beskrevet i en rapport udarbejdet på baggrund af en kulegravning iværksat i april 2011. Formålet med kulegravningen var at sikre, at midlerne på området anvendes bedst muligt på at opkvalificere arbejdsstyrken, hvilket kræver både en stram styring og et effektivt tilsyn med passende sanktioner.

Tilsynssagerne på arbejdsmarkedsuddannelsesområdet har afdækket en lang række af forskellige typer af misbrug, hvor de generelle regler og vilkårene for at varetage en godkendelse til at udbyde arbejdsmarkedsuddannelser er blevet udfordret. Der har været sager vedrørende f.eks. opretholdelse af produktion under (påstået) kursusdeltagelse, ulovlig markedsføring, tilmelding af personer uden adgang til arbejds-

markedsuddannelser, ukorrekt afkortning af kurser, misbrug til virksomhedsinterne kurser osv. En række initiativer er allerede taget af ministeriet for at imødegå misbrug af arbejdsmarkedsuddannelser. Blandt andet har børne- og undervisningsministeren etableret »Tilsyns Taskforce AMU«, der ved opsøgende virksomhed gennemfører tilsynsundersøgelser på institutioner for at sikre et bedre og mere offensivt tilsyn.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Vilkår for godkendelse til at udbyde arbejdsmarkedsuddannelser

2.1.1. Gældende ret

Uddannelsesinstitutioner godkendes til udbud af alle uddannelser tilknyttet en fælles kompetencebeskrivelse, i visse tilfælde dog bortset fra en eller flere udtrykkeligt undtagne uddannelser. Der henvises nærmere til beskrivelsen ovenfor i afsnit 1.2.1.2. og 1.2.1.4. En række bestemmelser i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. giver børne- og undervisningsministeren hjemmel til at udstede regler om de godkendte udbyderes aktiviteter på området. Udbyderne vil blive direkte eller indirekte berørt af regler om adgang til arbejdsmarkedsuddannelser, udstedt i medfør af lovens § 10 a, stk. 2 og 3, og om uddannelsernes tilrettelæggelse, jf. lovens § 11, stk. 4. Der udstedes ligeledes regler om arbejdsmarkedsuddannelsesbeviser, jf. lovens § 12, stk. 2, om lærerkvalifikationer, jf. lovens § 13, og om særlige uddannelsesforløb for flygtninge og indvandrere, jf. lovens § 14, stk. 3. Administrativt udstedte regler regulerer ligeledes vurdering af basale færdigheder, jf. lovens § 14 a, stk. 4, og individuel kompetencevurdering, jf. lovens § 15, stk. 6, § 15 a, stk. 4, og § 15 c. Endelig indeholder loven hjemmel til regler om markedsføring, jf. lovens § 18, om digital tilmelding, jf. lovens § 18 a, om udbetaling af tilskud til kost og logi, jf. lovens § 23, stk. 3, om refusion af fejlagtigt udbetalte tilskud til kost og logi, samt om kvalitetsudvikling og -kontrol, jf. lovens § 29, stk. 1.

Hermed er reguleringen af udbydernes udøvelse af den godkendte virksomhed imidlertid ikke udtømt. Ifølge § 16, stk. 1, godkender børne- og undervisningsministeren efter udtalelse fra VEU-rådet, hvilke offentlige og private uddannelsesinstitutioner der kan udbyde de arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag, der er optaget i en fælles kompetencebeskrivelse, jf. nærmere afsnit 1.2.1.4. I tilknytning til denne skønsmæssige udbudsgodkendelse er det forudsat i praksis, at børne- og undervisningsministeren efter almindelige forvaltningsretlige principper kan fastsætte nærmere vilkår, som skal opfyldes af uddannelsesinstitutionerne som forudsætning for godkendelse efter § 16, stk. 1. Sådanne vilkår fastsættes i de udbudsbreve, som udsendes i forbindelse med indkaldelse af ansøgninger til godkendelse efter § 16, stk. 1, og ved den endelige udbudsgodkendelse. Uddybende beskrivelser af disse vilkår vedrørende forvaltningen af godkendelsen fremgår af ministeriets vejledning af 10. marts 2010 og senere breve til uddannelsesinstitutionerne.

Vilkårene er alle fundet nødvendige for bedre at sikre formålet med arbejdsmarkedsuddannelsesprogrammet, herun-

der imødegå misbrug af arbejdsmarkedsuddannelsessystemet. Overholdelsen af vilkårene indgår i den samlede vurdering af tilsynssager.

2.1.2. Den foreslåede ordning

En af hensigterne med lovforslaget er at skabe større gennemslutning omkring de regler, som de godkendte udbydere skal rette sig efter ved forvaltningen af deres udbudsgodkendelse. Det foreslås at supplere de ovenfor nævnte eksisterende bemyndigelser for børne- og undervisningsministeren til at regulere diverse specifikke forhold omkring uddannelserne og undervisningen med en bemyndigelse til generelt at fastsætte regler om forvaltningen af godkendelserne, dvs. at regulere de godkendte udbyderes virksomhed vedrørende udbuddet og uddannelserne. Der foreslås som nyt stk. 5 i lovens § 16 indsat en bestemmelse, som giver børne- og undervisningsministeren en udtrykkelig hjemmel til i bekendtgørelsesform at fastsætte generelle regler for udnyttelsen af godkendelser efter § 16, stk. 1. Hjemmelen vil umiddelbart blive anvendt til i bekendtgørelsesform at fastsætte regler, der som udgangspunkt hovedsageligt svarer til de eksisterende vilkår, således at det her tydeligt fremgår for både de godkendte udbydere og andre interessenter, hvilke regler der regulerer godkendelser medført af § 16, stk. 1. Der vil blive tale om regler vedrørende udlægning, udlicitering, omfanget og kvaliteten af udbuddet, samarbejde om udbud, udbudsforpligtigelser og rammer for udbuddet, og reglerne vil løbende kunne tilpasses de aktuelle behov og erfaringerne fra praksis. Hittidige vilkår vedrørende pligt til annoncering omkring udbuddet vil blandt andet kunne suppleres med krav om annoncering vedrørende forhold, som deltagerne bør være bekendt med, fx vedrørende institutionernes evne og vilje til at opbevare og videregive oplysninger om gennemført uddannelse.

Der vil være tale om krav, der stilles til samtlige godkendte udbydere efter § 16, stk. 1, eller til nærmere beskrevne grupper af udbydere. Udbudsgodkendelsen i medfør af § 16, stk. 1, vil således i fremtiden omfatte rettigheden til at kunne udbyde arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag, og den vil fortsat også indebære udbudsforpligtigelsen til at udbyde de godkendte arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag. Hertil vil komme pligten til at overholde de regler, der er fastsat i forbindelse hermed. Der vil fortsat være mulighed for efter almindelige forvaltningsretlige principper at fastsætte vilkår for de enkelte godkendelser, jf. at der i forhold til den enkelte godkendelse bliver truffet afgørelse om geografisk dækningsområde. Eventuelle vilkår vedrørende minimumsaktivitet vil fortsat blive fastsat som vilkår i godkendelsen.

Vilkår opstillet i relation til eksisterende godkendelser berøres ikke af selve indførelsen af denne bemyndigelse i loven, men de nye regler vil til sin tid afløse de generelle vilkår, der i dag er fastsat for godkendelserne. I det omfang, der på et tidspunkt vil ske skærper, vil der i fornødent omfang blive fastsat overgangsbestemmelser, således at de godkendte udbydere kan nå at indrette sig på eventuelle skærper. Den foreslåede bestemmelse i loven og bestemmelser udstedt i medfør deraf vil ikke ændre vilkår om arbejdsmarkedsuddannelser, som er fastsat i henhold til andre

love, f.eks. lov om åben uddannelse. Disse vil således stadig gælde.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 10.

2.2. Indgreb over for godkendelser

2.2.1. Gældende ret

Ifølge lovens § 17, stk. 2, 1. pkt., kan børne- og undervisningsministeren efter udtalelse fra VEU-rådet tilbagekalde en godkendelse efter § 16, stk. 1, hvis der ikke længere er behov for udbuddet, eller hvis regler om uddannelserne, herunder kvalitetskrav, eller påbud om at gennemføre konkrete foranstaltninger til opretholdelse af forsvarlige uddannelses- og undervisningsmæssige forhold ikke overholdes. Børne- og undervisningsministeren kan ifølge lovens § 17, stk. 2, 2. pkt., uden VEU-rådets udtalelse tilbagekalde en godkendelse efter § 16, stk. 1, hvis en fastsat minimumsaktivitet ikke opretholdes, eller udbudsgodkendelsen misligholdes.

Godkendelse til at varetage arbejdsmarkedsuddannelser gives endvidere under forudsætning af, at aktiviteten administreres og gennemføres efter reglerne for arbejdsmarkedsuddannelser, jf. afsnit 1.2.1.5. ovenfor, herunder bl.a. at kursisterne optages i overensstemmelse med adgangsbetingelserne, at markedsføringen sker i overensstemmelse med reglerne herom, og at kursernes indhold lever op til reglerne for uddannelserne m.v. Under en senere tilsynssag vil Ministeriet for Børn og Undervisning som udgangspunkt lægge til grund, at udbydere, der har overholdt reglerne, også har sikret sig dokumentation herfor og således vil kunne fremlægge denne dokumentation. Hvis en godkendt udbyder af arbejdsmarkedsuddannelser eller en modtager af udlægning eller udlicitering fra den godkendte udbyder overtræder reglerne for uddannelserne, vil det kunne få økonomiske konsekvenser i form af dels bortfald af tilskud til undervisningen, dels erstatningspligt for godtgørelse og tilskud til befordring samt kost og logi. Herudover kan børne- og undervisningsministerens sanktion afhængigt af overtrædelsen gå ud på fratagelse eller begrænsning af udbudsgodkendelsen for den pågældende udbyder.

Tilbagekaldelse af en udbudsgodkendelse sker efter et konkret skøn, hvori indgår misligholdelsens indhold og omfang samt andre relevante oplysninger, herunder ministeriets samlede erfaring med udbydere, især i relation til tilsynssager, men også vedrørende andre informationer om udbyderens virksomhed. Ministeriet vil i overensstemmelse med forvaltningsloven sikre sig, at udbyderen er bekendt med, hvilke oplysninger der inddrages til gunst for udbyderen.

Ved afgørelsen om fratagelse eller begrænsning af udbudsgodkendelsen lægger ministeriet vægt på forholdets grovhed. Fratagelse af udbudsretten kan blandt andet ske, hvis udbyderen har tilsidesat helt grundlæggende regler for arbejdsmarkedsuddannelser, eksempelvis reglerne om kursisters adgangsbemyndigelse, ligesom hvis der er tale om en enkeltstående, men alvorlig overtrædelse af lovgivning eller vilkår.

Endvidere vil der blive lagt vægt på, om udbyderen i flere tilfælde har tilsidesat gældende regler, og om misligholdel-

serne samlet set viser udbyderens manglende evne eller vilje til at administrere i overensstemmelse med de gældende regler.

I det samlede skøn indgår også en vurdering af, hvorvidt udbyderens lovovertrædelser har en bevidst eller systematisk karakter, omfanget af den pågældende aktivitet og om udbyderen – hvis udbyderen blev klar over overtrædelserne – har truffet foranstaltning til straks at bringe forholdene i overensstemmelse med lovgivningen.

Det kan i dag være svært at foretage – og ikke mindst begrundede – den sondring, som findes i § 17, stk. 2, mellem på den ene side overtrædelse af regler eller påbud, hvor VEU-rådet ifølge 1. pkt. skal høres, og på den anden side misligholdelse af godkendelser, hvor rådet ifølge 2. pkt. ikke skal høres. Hertil kommer, at afgørelsen vedrørende sanktion i anledning af overtrædelse af regler ofte træffes på baggrund af en længerevarende sagsbehandling, der er detaljeret og – om end principielt skønsmæssig – i høj grad regelbundet samt reguleret af uskrevne forvaltningsretlige grundsætninger som proportionalitetsgrundsætningen, lighedsgrundsætningen etc. På grund af de involverede hensyn til navnlig kursisterne og de offentlige midler vil afgørelsen ofte være hastende.

2.2.2. Den foreslåede ordning

Lovforslagets § 1, nr. 11, der foreslår en ny formulering af § 17, ligger i forlængelse af de gældende regler om sanktioner og den nuværende tilsynspraksis, og bestemmelsens udformning tager især sigte på at tydeliggøre tilsynets præventive funktion og dermed modvirke misbrug eller misligholdelse af godkendelser til at udbyde arbejdsmarkedsuddannelser. Sanktionen kan fortsat være rettet mod udbuddet af enkelte arbejdsmarkedsuddannelser, af alle uddannelser under en fælles kompetencebeskrivelse, dvs. mod hele denne godkendelse, eller mod hele udbuddet af arbejdsmarkedsuddannelser, dvs. mod alle institutionens godkendelser. Der vil også kunne blive tale om sanktioner rettet mod en del af institutionens udbud, som omfatter andre fælles kompetencebeskrivelser (godkendelser) end den, der er berørt af overtrædelserne, men ikke alle de kompetencebeskrivelser, hvortil institutionen har godkendelse. Der henvises til beskrivelsen ovenfor i afsnit 1.2.1.2. og 1.2.1.3. af sammenhængen mellem fælles kompetencebeskrivelser og arbejdsmarkedsuddannelser.

Bestemmelsen vedrører såvel fuldstændig fratagelse af en godkendelse som en egentlig begrænsning deraf, i tilfælde hvor en uddannelse, som hidtil har været omfattet af godkendelsen, undtages fra den. Det fremgår af bestemmelsen, at en institution kan miste en udbudsgodkendelse, hvis udbyderen samlet set udviser en adfærd, der sandsynliggør, at udbudsgodkendelsen ikke vil blive varetaget i overensstemmelse med reglerne.

Denne adfærd kan for det første bestå i overtrædelse af regler eller vilkår vedrørende den pågældende godkendelse, det vil sige vedrørende uddannelser under samme fælles kompetencebeskrivelse, jf. at institutionerne som beskrevet

under punkt 1.2.1.4. godkendes for hver enkelt fælles kompetencebeskrivelse.

For det andet kan der blive tale om at tilbagekalde en godkendelse, selvom der ikke er sket lovovertrædelser vedrørende den, men vedrørende andre godkendelser.

For det tredje kan tilbagekaldelsen i særlige tilfælde skyldes forhold, der ikke i sig selv udgør overtrædelser af regler eller vilkår, men som alligevel sandsynliggør en konkret risiko for alvorlige overtrædelser. Der kan for eksempel være tale om, at en fysisk eller juridisk person, som tidligere har været involveret i særligt belastende tilsynssager, direkte eller indirekte får en afgørende indflydelse på institutionen eller indleder et samarbejde med den. Især hvis de tidligere sager har ført til fratagelse af en godkendelse på grund af risikoen for misbrug af den fra den pågældendes side eller på grund af mistillid til den pågældendes evne til at forvalte godkendelsen på betryggende vis, vil formålet med denne fratagelse kunne tale for at forebygge nye overtrædelser ved at gribe ind over for den udbyder, som nu berøres. Et andet eksempel vil være situationer, hvor det kan lægges til grund, at institutionen planlægger overtrædelser eller forsømmer nødvendige forholdsregler for at imødegå misbrug eller misligholdelse.

Endvidere vil det komme til at fremgå udtrykkeligt af bestemmelsen, at ministeren har mulighed for – ligeledes på grund af forhold vedrørende selve godkendelsen eller andre forhold - at vælge at fastsætte særlige vilkår for benyttelsen af godkendelsen. Sådanne vilkår kan for eksempel bestå i begrænsning af adgangen til udlicitering, til at gennemføre virksomhedsforlagt undervisning, til at tilbyde kost og logi eller til at undervise tosprogede eller i pålæg om forskellige former for kontrol- og tilsynsforanstaltninger såsom påbud om særligt indgående revisortilsyn eller om løbende indrapportering vedrørende uddannelsernes gennemførelse. Vilkårene kan begrænses i tid, og et vilkår kan gå ud på, at godkendelsen ikke benyttes i en periode, navnlig således at godkendelsen kan begrænses ved en hel eller delvis suspension indtil et bestemt tidspunkt eller indtil afslutningen af en eller flere nærmere angivne tilsynssager, der verserer mod institutionen. Ved afgørelse om en sådan suspension – et vilkår om, at godkendelsen ikke udnyttes i en periode - vil der ske en samlet vurdering af de foreliggende oplysninger. Der vil navnlig blive lagt vægt på, om der aktuelt udøves eller vil blive påbegyndt en aktivitet af et betydeligt omfang, om hvis lovlighed der består alvorlig tvivl, og på, om denne tvivl beror på manglende eller forsinket medvirken til sagsoplysningen fra den godkendte udbyder eller nogen, for hvem udbyderen er ansvarlig, dvs. typisk den, til hvem den godkendte udbyder har udlagt eller udliciteret undervisningen.

Valget af sanktion vil skulle ske under iagttagelse af de almindelige forvaltningsretlige grundsætninger, herunder proportionalitetsprincippet, således at det sikres, at indgrebet ikke er mere vidtgående, end hvad formålet med indgrebet tilsiger. Ved en fremhævelse af afgørelsernes skønsmæssige karakter tydeliggøres, at der må være et tilstrækkeligt spillerum for vurderingen af de fremkomne oplysninger til, at der

i tvivlstilfælde kan lægges afgørende vægt på hensynet til beskyttelse af både uddannelsernes brugere og statskassen mod misbrug. Dette indebærer, at det som udgangspunkt må være op til de godkendte udbydere at sikre sig dokumentation for overholdelse af lovgivningens krav samt de opstillede vilkår, idet det uden udbydernes medvirken ofte vil være vanskeligt at belyse, på hvilket grundlag deltagerne er optaget, hvordan undervisningen er gennemført etc.

Hverken muligheden for pålæg om at udbyde uddannelser eller muligheden for fratagelse af godkendelse på grund af bortfald af behovet for uddannelsen eller på grund af manglende opfyldelse af krav om minimumsaktivitet, jf. afsnit 1.2.1.5. ovenfor, berøres af ændringen. Der vil fortsat ikke være nogen pligt for ministeren til at fastsætte en minimumsaktivitet, men er der fastsat en sådan for den pågældende fælles kompetencebeskrivelse, finder bestemmelsen anvendelse, således at godkendelsen kan blive frataget, hvis kravet ikke opfyldes.

I forbindelse med den påtænkte ændring af en række forhold fra at være reguleret som vilkår for godkendelse til at være reguleret af administrativt fastsatte regler, jf. punkt 2.1., må der tages stilling til, i hvilket omfang VEU-rådet fremover skal involveres i afgørelser om fratagelse af godkendelse som sanktion. Der henvises til beskrivelsen ovenfor under punkt 2.2.1. af den gældende lovs sontring mellem på den ene side overtrædelse af regler eller påbud og på den anden side misligholdelse af godkendelser.

Forslaget går ud på at gennemføre en klar sontring, som fører til, at VEU-rådet vil skulle høres i sager, hvor arbejdsmarkedspolitiske og uddannelsespolitiske overvejelser er bærende, det vil sige før der udstedes pålæg om at udbyde uddannelser, og før en godkendelse fratages på grund af, at behovet er bortfaldet, men i øvrigt ikke skal høres. De detaljerede og i en del tilfælde hastende afgørelser om tilbagekaldelse på grund af overtrædelse af regler og påbud m.v. træffes i første række på baggrund af en rent juridisk sagsbehandling, og retstilstanden er allerede i dag, at tilfælde af misligholdelse af udbudsgodkendelsen afgøres uden forelæggelse for rådet, hvilket ikke har givet anledning til problemer.

Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 11.

2.3. Forsøg med arbejdsmarkedsuddannelser

2.3.1. Gældende ret

Der kan i dag laves forsøg og udvikling af arbejdsmarkedsuddannelser, som overholder lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., men det er ikke muligt at dispensere fra loven ved forsøg med arbejdsmarkedsuddannelser, således som det var tilfældet indtil reformen af området ved lov nr. 446 af 10. juni 2003, jf. herved § 14 i den tidligere gældende lov om arbejdsmarkedsuddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 309 af 13. maj 2002.

2.3.2. Den foreslåede ordning

Der foreslås i lovforslagets § 1, nr. 13, at der i en ny § 27 a i loven indsættes særskilt hjemmel for børne- og undervisningsministeren til i særlige tilfælde at dispensere fra lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. for at fremme uddannel-

sesforsøg. Hensigten er, at hjemmelen f.eks. vil blive anvendt i de tilfælde, hvor større nye uddannelsesinitiativer skal afprøves i en periode før endelig beslutning om indførelse. Ved tekstanmærkning nr. 212 ad § 20.72.01 og § 20.72.03 på finansloven for 2013 blev der åbnet mulighed for afholdelse af arbejdsmarkedsuddannelse i fængsler. Det er hensigten, at forsøget skal løbe frem til og med 2016. For årene 2014 – 2016 vil de nødvendige undtagelser fra lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. blive gennemført med hjemmel i den nye forsøgsbestemmelse.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 12 og 13.

2.4. Ændring af VEU-rådets sammensætning

2.4.1. Gældende ret

Sammensætningen af VEU-rådets medlemmer fremgår af § 4 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser. Indtil den 1. juli 2012 eksisterede Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger (SALA), som i henhold til § 4, stk. 1, nr. 4, skal indstille 1 medlem til VEU-rådet. SALA har endvidere udpeget en suppleant, jf. § 4, stk. 2, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. Efter 1. juli 2012, hvor SALA ophørte med at eksistere, har de virksomheder, der hidtil har været medlemmer af SALA, været optaget i medlemsorganisationer under Dansk Arbejdsgiverforening.

2.4.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås ved lovforslagets § 1, nr. 1 og 2, at fjerne indstillingsretten for SALA og tillægge Dansk Arbejdsgiverforening indstillingsret til yderligere 1 medlem, hvilket giver en samlet indstillingsret på 6 medlemmer. Herved opretholdes pariteten i rådet mellem arbejdsgiver- og arbejdstagerrepræsentationen. Der ændres ikke ved bestemmelsen i § 4, stk. 2, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., hvorfor DA ikke kan udpege flere suppleanter end i dag.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1 og 2.

2.5. Arbejdsmarkedsuddannelser og særlige uddannelsesforløb for tosprogede

2.5.1. Gældende ret

§ 14 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. beskriver med ordene »flygtninge og indvandrere« den del af uddannelsernes målgruppe, som adskiller sig fra resten ved, at der til den kan udvikles og udbydes særlige uddannelsesforløb, jf. ovenfor i afsnit 1.2.1.3., som blandt andet kan indeholde praktik, og hvis varighed kan forlænges med op til 25 %. Af lovens forarbejder, jf. Folketingstidende 2002 – 03, tillæg A, spalte 1585, af bekendtgørelse nr. 802 af 22. september 2003 om fælles kompetencebeskrivelser og om arbejdsmarkedsuddannelser med senere ændringer og af vejledning nr. 9216 af 29. april 2004 til AMU's program for flygtninge og indvandrere fremgår det imidlertid, at den reelle afgrænsning af målgruppen for flygtninge- og indvandrerkurser i praksis sker efter sproglige kriterier frem for ud fra statsborgerskab og/eller baggrunden for deltagerens tilknytning til Danmark. Det bemærkes, at de adgangskrav vedrørende tilknytning til Danmark, som alle deltagere skal opfylde, også

gælder for flygtninge og indvandrere, jf. nærmere lovens § 10, stk. 1, og bemærkningerne nedenfor under 2.6.1. om lovforslagets § 1, nr. 4.

Det antages i praksis, at forløbene er forbeholdt personer inden for målgruppen, men på grund af afvigelsen mellem den formelle beskrivelse og praksis vedrørende afgrænsningen af målgruppen kan det i nogle tilfælde være svært at konstatere, om deltagerne alle opfylder betingelsen.

2.5.2. Den foreslåede ordning

I lovforslagets § 1, nr. 8, foreslås lovens terminologi bragt i bedre overensstemmelse med den praktiske anvendelse af bestemmelsen. Udtrykket »tosprogede« er valgt som en kort beskrivelse af den del af personkredsen, der ikke har dansk som modersmål, og som for at kunne få tilstrækkeligt udbytte af undervisningen og for at kunne begå sig på arbejdsmarkedet har behov for undervisning, der tager højde for særlige sproglige eller faglige forudsætninger. Deltagelse i arbejdsmarkedsuddannelser, der udbydes på dansk, herunder de uddannelser, der er målrettet tosprogede, forudsætter et vist dansksprogligt niveau, da grundlæggende sprogundervisning ikke indgår i arbejdsmarkedsuddannelserne. Børne- og undervisningsministeren vil endvidere efter lovforslagets § 1, nr. 9, i lovens § 14, stk. 3, få hjemmel til i en bekendtgørelse at bestemme, hvorledes uddannelsesforløbenes målgruppe nærmere skal afgrænses.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 8 og 9.

2.6. Særlige optagelsesregler af hensyn til internationale aftaler

2.6.1. Gældende ret

Ved lov nr. 1525 af 27. december 2009 om ændring af lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. og lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v. (Digital tilmelding og framelding ved erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og adgang til arbejdsmarkedsuddannelser m.v.) blev optagelsesbetingelserne vedrørende tilknytning til Danmark, der hidtil fremgik af amu-bekendtgørelsen, indsat i § 10 a, stk. 1, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. Kravet er, at den pågældende skal have fast bopæl eller beskæftigelse i Danmark. Personer med tilsvarende tilknytning til Færøerne eller Grønland kan deltage på særlige vilkår, jf. lovens § 10 a, stk. 3 og 4. Børne- og undervisningsministeren kan ifølge lovens § 10 a, stk. 2, fastsætte nærmere betingelser for adgangen og således nærmere fastlægge indholdet af betingelserne »fast bopæl« og »beskæftigelse«. Kravet om beskæftigelse er nærmere fastlagt ved bekendtgørelse nr. 1545 af 27. december 2009 om ændring af bekendtgørelse om fælles kompetencebeskrivelser for erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og om arbejdsmarkedsuddannelser (amu-bekendtgørelsen). Adgangskravet vedrørende tilknytning til Danmark er ifølge § 8, stk. 2, i amu-bekendtgørelsen nu enten fast bopæl eller reel og faktisk beskæftigelse i Danmark.

Der er derimod efter loven ingen mulighed for at gøre egentlig undtagelse fra disse betingelser, heller ikke i tilfælde af internationale aftaler om adgang til arbejdsmarkedsud-

dannelser på tværs af landegrænserne. Ifølge artikel 1 - 2 i Den nordiske overenskomst af 6. marts 1982 om samarbejde mellem myndigheder og institutioner inden for erhvervs-mæssig revalidering og arbejdsmarkedsuddannelserne, jf. bekendtgørelse nr. 92 af 9. september 1983, kan personer med bopæl i de øvrige nordiske lande imidlertid under visse særlige omstændigheder tildeles pladser på arbejdsmarkedsuddannelserne. Til opfyldelse af denne aftale, som efter sin tekst ikke er udgiftskrævende, idet bopælslandet skal betale en takst, som institutionen fastlægger, kræves en hjemmel til at fravige optagelsesreglerne.

2.6.2. Den foreslåede ordning

Ved lovforslagets § 1, nr. 4, foreslås der i lovens § 10 a indsat en hjemmel for børne- og undervisningsministeren til med henblik på opfyldelse af internationale aftaler at fastsætte regler, der fraviger kravet om, at deltagere skal have fast bopæl eller reel og faktisk beskæftigelse i Danmark, og som samtidig nærmere regulerer vikårene for deltagelse, herunder navnlig med mulighed for at fravige regler om deltagerbetaling og tilskud i lighed med, hvad der ifølge § 10 a, stk. 3, kan træffes bestemmelse om for færøske og grønlandske deltagere.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 4.

2.7. Krav til undervisningens afholdelse

2.7.1. Gældende ret

Ifølge § 11, stk. 2, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. kan arbejdsmarkedsuddannelser tilrettelægges som fjernundervisning og afholdes som undervisning på en virksomhed, jf. afsnit 1.2.1.5. ovenfor. Lovens § 11, stk. 4, giver børne- og undervisningsministeren hjemmel til at fastsætte nærmere regler om undervisningens tilrettelæggelse, men nævner ikke afholdelsen, der på baggrund af formuleringen af paragraffens stk. 2 kan opfattes som noget forskelligt fra tilrettelæggelsen. En nærmere regulering af, hvor undervisningen kan foregå, hvilket blandt andet kan få indflydelse på, hvorledes der kan føres tilsyn, fremgår ikke af loven, omend der i praksis er antaget at følge et ufravigeligt krav om, at undervisningen foregår i Danmark, direkte af loven. Børne- og undervisningsministeren kan derimod ikke fastsætte regler, der tager højde for – og modvirker – tendenser til at træffe valg med hensyn til afholdelsen ud fra tilskudsmæssige betragtninger og andre hensyn, der er mindre saglige set i forhold til det faglige udbytte af undervisningen.

2.7.2. Den foreslåede ordning

Den foreslåede ændring af lovens § 11, stk. 4, som fremgår af lovforslagets § 1, nr. 6, vil blandt andet give udtrykkelig hjemmel til bekendtgørelsesform at regulere og begrænse brugen af afholdelsesformer, hvis udbredelse findes at være uheldig i forhold til arbejdsmarkedsuddannelsernes formål og reguleringen af området. Som eksempler, det i den aktuelle situation kan være relevant at gribe ind over for, kan nævnes afholdelsesformer, der vil spille ind i forhold til gennemførelsen af et tilsyn, fx afholdelse i udlandet, hvor sådan myndighedsudøvelse vil frembyde problemer, og afholdelsesformer, der uden saglig grund vinder frem som

udtryk for en tendens til at tænke i tilskudsmaksimering frem for pædagogisk udbytte og praktisk ressourceudnyttelse. Der vil være mulighed for, at børne- og undervisningsministeren i forhold til formentlig ganske sjældne situationer kan enten dispensere konkret eller fastsætte administrative regler om generelle undtagelser, hvis der kan identificeres tilfælde, hvor bevæggrundene bag reguleringen af den pågældende afholdelsesform er eller kan blive afgørende svækket, og hvor særlige omstændigheder i øvrigt taler for at fravige hovedreglen.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 6.

2.8. Nye regler om beviser, certifikater, informationssystemer og inddeling af uddannelserne

2.8.1. Gældende ret

2.8.1.1. Uddannelsesbeviser

§ 12 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. indeholder i dag i første række regler om udstedelse af uddannelsesbeviser, jf. afsnit 1.2.1.1. ovenfor, herunder en bemyndigelse til at fastsætte regler om bevisernes udformning og udstedelse. Med henblik på at belyse behovet for yderligere regulering redegøres her kort for disse reglers anvendelse.

Beviser i henhold til lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. udstedes efter gennemførelse af egentlig arbejdsmarkedsuddannelse, men derimod ikke for så vidt angår undervisning meddelt som indtægtsdækket virksomhed, idet der ikke føres tilsyn med denne undervisning som med egentlige arbejdsmarkedsuddannelser. Undervisning finansieret af jobcentrene, jf. lov om betaling for visse uddannelsesaktiviteter i forbindelse med lov om en aktiv beskæftigelsesindsats m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 706 af 28. juni 2012 med senere ændringer, er egentlig arbejdsmarkedsuddannelse, hvormed der føres tilsyn, og det samme vil gøre sig gældende for så vidt angår den ovenfor under pkt. 2.7.1. omtalte undervisning af personer fra Færøerne, fra Grønland og efter lovforslagets vedtagelse fra de lande omfattet af en bekendtgørelse om internationale aftaler. Som led i projekter finansieret med støtte fra Den Europæiske Socialfond kan deltagere efter lang og fast praksis deltage i undervisning på ordinære arbejdsmarkedsuddannelseshold, hvormed der føres tilsyn efter de almindelige regler.

Den gældende hjemmel til at udstede regler om bevisernes indhold er for eksempel benyttet til at regulere angivelsen på beviserne af den indplacering af den enkelte uddannelse i den nationale kvalifikationsramme for livslang læring, som børne- og undervisningsministeren har godkendt efter indstilling fra det pågældende efteruddannelsesudvalg. Ifølge § 12 i amu-bekendtgørelsen skal der ved udstedelse af uddannelsesbeviser for arbejdsmarkedsuddannelser anvendes den til uddannelsen godkendte bevistekst efter det centrale informationssystem for erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse (www.efteruddannelse.dk).

2.8.1.2. Certifikater

En række uddannelser adskiller sig fra flertallet af arbejdsmarkedsuddannelser ved at være adgangsgivende til regulerede erhverv, dvs. erhverv, hvis udøvere skal opfylde be-

stemte faglige (og eventuelt andre) kvalifikationer, jf. afsnit 1.2.1.1. ovenfor. Der er fx tale om arbejde med epoxy, gaffeltruck og kran. Uddannelsesinstitutionerne udsteder i dag i medfør af lovens § 12, stk. 1, 2. pkt., dels arbejdsmarkedsuddannelsesbeviser, dels særlige certifikater for gennemførelsen af disse uddannelser, såkaldte ”myndighedscertifikater”. Disse uddannelser bliver i praksis markeret på særlig måde i det centrale informationssystem for erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, jf. lovens § 6, stk. 2.

Hertil kommer en række andre tilfælde, hvor der – ofte i tilknytning til Dansk Standard – andetsteds kan udstedes et såkaldt ”branchecertifikat”, når man har gennemført en uddannelse, og hvor det pågældende uddannelsesudvalg har benyttet sig af en mulighed for at markere dette i informationssystemet. Der udstedes ikke certifikater i medfør af lovens § 12, stk. 1, 2. pkt., ved gennemførelse af disse uddannelser.

2.8.1.3. Tekniske forhold omkring beviser og certifikater

Der er i de gældende regler i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. ikke taget højde for den mulighed, at der i praksis udvikles nye metoder – især vedrørende anvendelse af ny informationsteknologi - til godtgørelse af, at et bestemt kursus er fulgt.

De individuelle bevisskabeloner, hvis anvendelse til de enkelte 3.000 uddannelser, jf. pkt. 1.2.1., er obligatorisk, offentliggøres i dag i det centrale informationssystem for erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, som er helt generelt anvendt i den daglige praksis. Således henviser § 12, stk. 3, i amu-bekendtgørelsen som affattet ved bekendtgørelse nr. 806 af 29. juni 2007 til bevistekster på www.efteruddannelse.dk.

2.8.2. Den foreslåede ordning

2.8.2.1. Uddannelsesbeviser

Med den nye placering af hjemmelsbestemmelsen vedrørende udstedelse af regler om uddannelsesbeviser og den sproglige justering af selve formuleringen om uddannelsesbeviser i forslaget til § 12, stk. 1, 2. pkt., i forhold til den gældende § 12, stk. 2, tilsigtes ingen realitetsændring i forhold til den hidtidige bestemmelse om fastsættelse af regler om udstedelse af regler om udformning og udstedelse af beviser. Formålet med at flytte reglen til stk. 1 er alene at samle reglerne om arbejdsmarkedsuddannelsesbeviser i dette stykke. Den hidtidige praksis vil således blive opretholdt for så vidt angår anvendelsen af uddannelsesbeviser, herunder grænsedragningen over for indtægtsdækket virksomhed. Også de emner, der efter bestemmelsen kan fastsættes regler om, for eksempel om indplacering i kvalifikationsrammen, vil fortsat være de samme.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 7.

2.8.2.2. Certifikater

For myndighedscertifikaternes vedkommende tilvejebringes ved lovforslagets § 1, nr. 7, udtrykkelig hjemmel i lovens § 12, stk. 2, til at regulere selve udstedelsen, hvorom det vil blive fastsat, at den ikke må påføre uddannelsesinsti-

tutionen væsentlige merudgifter. Børne- og undervisningsministeren får ikke herved en hjemmel til som vedrørende uddannelsesbeviser at fastsætte bestemmelser om udformningen, idet dette henhører under de myndigheder, der regulerer det pågældende erhverv. For at modvirke tvivl om rækkevidden af de to hjemmelsbestemmelser er bestemmelser om uddannelsesbeviserne samlet i stk. 1, mens bestemmelsen om certifikater fremover findes i stk. 2. Bestemmelsen i den nye § 12, stk. 2, vil som den hidtil gældende § 12, stk. 1, 2. pkt., ikke omhandle udstedelse af branchecertifikater, jf. ovenfor i afsnit 1.2.1.1.

Endvidere vil markeringen i informationssystemet af visse uddannelser som uddannelser med henholdsvis myndigheds-certifikat og branchecertifikat efter lovforslagets § 1, nr. 3, på baggrund af en ny formulering af lovens § 6, stk. 2, 2. pkt., kunne reguleres i regler udstedt i medfør af en ny bemyndigelse til at fastsætte regler om informationssystemet. For branchecertifikaternes vedkommende vil det blive bestemt, hvornår børne- og undervisningsministeren ved en konkret, skønsmæssig afgørelse fremover vil kunne imødekomme ansøgninger om sådan markering af nye uddannelser. Der vil ved fastsættelse af reglerne blive lagt vægt at tilstræbe at begrænse sådan markering til tilfælde, hvor det sandsynliggøres, at gennemførelsen af den pågældende uddannelse efter kutymen inden for erhvervet vil være en forudsætning for at udføre bestemte, udbredte jobfunktioner, således som det fx er tilfældet for certifikatuddannelser inden for svejseområdet.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3 og 7.

2.8.2.3. Tekniske forhold omkring beviser og certifikater

Der tilvejebringes hjemmel til at udstede regler om videregivelse af oplysninger om deltagelse i arbejdsmarkedsuddannelse og bevisudstedelse, således at der løbende kan tages højde for den praktiske og ikke mindst teknologiske udvikling på området. Lovgivningen om databeskyttelse vil selvsagt blive respekteret i denne forbindelse.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 7.

2.9. Tilskud til arbejdsmarkedsuddannelser på områder, hvor der i forvejen findes private uddannelser

2.9.1. Gældende ret

Ifølge § 20, stk. 1, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser og § 6, stk. 2, nr. 1, i lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v. skal staten yde tilskud i henhold til lov om åben uddannelse til uddannelser efter lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. Samtidig følger det af § 11, stk. 3, i lov om åben uddannelse, at institutionerne »ikke med tilskud efter denne lov [må] udbyde en uddannelsesaktivitet, der påfører private initiativtagere ny konkurrence. Dette gælder, hvor den private initiativtagers udbud af uddannelsesaktiviteter hidtil har fundet sted uden konkurrence fra uddannelsesaktiviteter finansieret helt eller delvis med offentlige midler.«

Hvis den sidstnævnte bestemmelse i lov om åben uddannelse finder anvendelse på arbejdsmarkedsuddannelser, kan

nye arbejdsmarkedsuddannelser ikke tilskudsfinansieres, hvis de kommer til at konkurrere med private uddannelser, der hidtil har været fri for konkurrence fra tilskudsfinansierede uddannelser. Hvis nye arbejdsmarkedsuddannelser ikke kan tilskudsfinansieres, kan de heller ikke godkendes, da tilskudsberettigelsen som anført ovenfor følger automatisk af godkendelsen.

Imidlertid følger det af lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. § 10, stk. 3, 2. pkt., at efteruddannelsesudvalgene »kan udvikle nye arbejdsmarkedsuddannelser på områder, hvor private initiativtagere allerede udbyder uddannelsesaktiviteter, hvis væsentlige arbejdsmarkedspolitiske og uddannelsesmæssige hensyn taler for en statslig regulering af det pågældende uddannelsesområde«. Af denne lovs § 10, stk. 4, 2. pkt., fremgår det, at det er denne betingelse vedrørende forholdet til private uddannelser, der skal være opfyldt for, at ministeren kan godkende en ny uddannelse.

§ 6, stk. 2, nr. 1, i lov om åben uddannelse og § 10, stk. 3, 2. pkt., i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. blev indsat ved samtidigt vedtagne love i 2003, lov nr. 446 og 447 af 10. juni 2003, jf. L 73 og L 74 i folketingsåret 2002/03 - dvs. senere end bestemmelsen i § 11, stk. 3, i lov om åben uddannelse, hvis indhold stammer fra lov nr. 508 af 30. juni 1993. Der blev ved lov nr. 446 af 10. juni 2003 samtidig gennemført en lempelse af betingelserne for godkendelse af arbejdsmarkedsuddannelser på områder, hvor der allerede var private aktører i markedet. På denne baggrund kan det i 2003 ikke have været hensigten, at den i 1993 indførte tilskudsbetingelse i § 11, stk. 3, i lov om åben uddannelse skulle finde anvendelse på det nye område for lov om åben uddannelse, altså arbejdsmarkedsuddannelser. Dette fremgår af, at tilskudsbetingelsen i § 11, stk. 3, 2. pkt., i lov om åben uddannelse er strengere end godkendelsesbestemmelsen i § 10, stk. 3, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., og at den lempelse af godkendelsesbestemmelsen i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., som man samtidig gennemførte, ville have mistet sin mening, hvis man samtidig lod arbejdsmarkedsuddannelserne blive omfattet af de endnu strengere tilskudsbetingelser i lov om åben uddannelse, idet godkendelsen af arbejdsmarkedsuddannelser reelt netop drejer sig om, hvorvidt uddannelsen kan udbydes med det tilskud, der er en automatisk følge af godkendelsen. Der henvises til Folketingstidende 2002 - 03, tillæg A, spalte 1585 - 1586.

Ministeriet har på denne baggrund i sin sagsbehandling lagt til grund, at tilskudsberettigelsen af arbejdsmarkedsuddannelser, hvor private udbydere allerede udbyder uddannelsesaktiviteter, er en automatisk følge af godkendelsen i henhold til § 10, stk. 3, 2. pkt., i lov om arbejdsmarkedsuddannelser, og at betingelserne i § 11, stk. 3, i lov om åben uddannelse således er fortrængt. Antog man ikke dette, ville der foreligge en regelkonflikt med samme lovs § 6, stk. 2, nr. 1, jf. § 10, stk. 3, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser.

2.9.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås med henblik på at modvirke usikkerhed, navnlig blandt uddannelsesinstitutionerne og andre i undervisningsverdenen, vedrørende retstilstanden, i lovforslagets

§ 2, at der i § 11, stk. 3, i lov om åben uddannelse indsættes et 3. pkt., som præciserer, at uddannelser i henhold til lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. ikke er omfattet af begrænsningen i § 11, stk. 3, 1. og 2. pkt., i lov om åben uddannelse. Den udtrykkelige undtagelse i lov om åben uddannelse vil gøre det muligt umiddelbart at se af denne lov, at nye godkendte arbejdsmarkedsuddannelser, uanset om private udbydere allerede udbyder konkurrerende uddannelsesaktiviteter, vil kunne modtage tilskud efter lov om åben uddannelse. Vurderingen af forholdet til eksisterende private uddannelser, herunder af hvorvidt væsentlige arbejdsmarkedspolitiske og uddannelsesmæssige hensyn taler for denne statslige regulering, finder således sted ved godkendelsen af arbejdsmarkedsuddannelserne, jf. § 10, stk. 3, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.. At kriterierne i § 11, stk. 3, 1. og 2. pkt., i lov om åben uddannelse derimod som hidtil antaget ikke finder anvendelse i denne situation, vil herefter fremgå direkte af selve denne lov.

Arbejdsmarkedsuddannelser har en ganske nøje afgrænset målgruppe, som er de faglærte og ufaglærte, og der kan netop i særlig høj grad være væsentlige arbejdsmarkedspolitiske og uddannelsesmæssige hensyn, som taler for statslig regulering af og støtte til uddannelsesstilbud med lav deltagerbetaling til denne gruppe.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 1.

3. *Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner*

Ingen.

4. *Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet*

Ingen.

5. *Administrative konsekvenser for borgerne*

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (§ 4, stk. 1, nr. 3)

Dansk Arbejdsgiverforening kan fremover udpege 6 – mod hidtil 5 - medlemmer til VEU-rådet, idet de hidtidige medlemmer af den nu ophørte organisation Landbrugets Arbejdsgiverforening (SALA) er overgået til organisationer under Dansk Arbejdsgiverforening, og idet pariteten mellem arbejdsgiver- og arbejdstagersiden herved opretholdes.

Ingen.

6. *Miljømæssige konsekvenser*

Ingen.

7. *Forholdet til EU-retten*

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. *Hørte myndigheder og organisationer*

Bestyrelsesforeningen for professionshøjskoler, Bestyrelsesforeningen for social- og sundhedsskoler, Bestyrelsesforeningen for VUC, Danmarks Evalueringsinstitut, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk EL-forbund, Dansk Erhverv, Dansk Folkeoplysnings Samråd, Dansk Metal, Danske erhvervsskoler-bestyrelserne, Danske erhvervsskoler-lederne, Danske Regioner, De landsdækkende oplysningsforbund, De samvirkende Invalideorganisationer, Det centrale Handicap Råd, DI-organisation for erhvervslivet, Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination, Fagligt Fælles Forbund – 3F, FOA- Fag og arbejde, Foreningen af Daghøjskoler, Foreningen af forstandere og direktører ved AMU-centrene, Foreningen af ledere ved danskuddannelserne, Forstanderkredsen for produktionsskoler og produktionshøjskoler, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Handelsskolernes Lærerforening, HK/Danmark, Kommunernes Landsforening, Landsorganisationen i Danmark (LO), Lederforeningen for VUC, Ledernes Hovedorganisation, Nærings- og Nydelsesmiddelarbejderforbundet, Produktionsskoleforeningen, Professionshøjskolernes Rektorkollegium, Rigsrevisionen, Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser (REU), Rådet for erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser, Rådet for Voksen- og Efteruddannelse (VEU-rådet), SOSU-Lederforeningen, Tekniq, Uddannelsesforbundet, AOF Danmark, Dansk Oplysningsforbund (DOF), NETOP.

9. *sammenfattende skema*

Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 2, og til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.4.2.

Til nr. 2 (§ 4, stk. 1, nr. 4)

Landbrugets Arbejdsgiverforening (SALA) er nedlagt, hvorfor omtalen af foreningen udgår af loven.

Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 1, og til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.4.2.

Til nr. 3 (§ 6, stk. 2, 2. pkt.)

Adgangen til et tidssvarende informations- og databehandlingsystem har fået stadig større betydning for ressourcenyttelsen inden for erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse. Bemyndigelsen til nu yderligere at udstede regler om det centrale informationssystem vil blandt andet blive benyttet til at regulere spørgsmålet om, hvilke uddannelser der markeres som certifikatuddannelser. Også andre former for markering og kategorisering i systemet vil kunne reguleres.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.8.

Til nr. 4 (§10 a, stk. 4)

Formålet med bestemmelsen er at åbne mulighed for at opfylde internationale forpligtelser ved at fravige de overordnede krav i § 10 a, stk. 1, om tilknytning til Danmark i form af fast bopæl eller beskæftigelse. Samtidig vil der kunne fastsættes regler om opkrævning af fuld deltagerbetaling og om, at kost og logi kan ydes som indtægtsdækket virksomhed, jf. i øvrigt bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 5, vedrørende andre afvigelser fra det almindelige regelsæt. Begrebet fuld deltagerbetaling er i § 8, stk. 4, 2. pkt., i lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 952 af 2. oktober 2009, som affattet ved § 3, nr. 6, i lov nr. 1570 af 21. december 2010 om ændring af lov om institutioner for almengymnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v., lov om private gymnasieskoler, studenterkurser og kurser til højere forberedelseseksamen (hf-kurser) og lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v. defineret som »en betaling, der svarer til taxametertilskuddene og den almindelige deltagerbetaling«. Udnyttelsen af den nye hjemmel vil skulle ske i bekendtgørelsesform.

Der vil for de pågældende deltagere, der hverken har fast bopæl eller reel og faktisk beskæftigelse i Danmark, ikke blive åbnet for godtgørelse og tilskud til befordring, jf. lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksne- og efteruddannelse, idet beskæftigelse i Danmark ifølge § 2 i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 860 af 24. august 2012, er en betingelse for opnåelse af disse ydelser.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.6.

Til nr. 5 (§10 a, stk. 5)

Børne- og undervisningsministeren vil i medfør af lovens § 10 a, stk. 5 – svarende til det tidligere stk. 4 med en tilføjelse henvisning til det nye stk. 4 – for personer, der optages på arbejdsmarkedsuddannelser i medfør af administrative regler vedrørende opfyldelsen af internationale aftaler, kunne fravige lovens regler om tilskud, dels driftstilskud til institutionerne, dels tilskud til kost og logi til deltagerne.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 4, og til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.6.

Til nr. 6 (§ 11, stk. 4)

Tilføjelsen gør udtrykkeligt undervisningens afholdelse, herunder især valget af stedet, hvor der undervises, til mulig genstand for administrativt fastsatte regler. § 11 har hidtil kunnet læses således, at alene den nugældende særregel om

virksomhedsforlagt undervisning i lovens § 11, stk. 2, omhandlede dette aspekt af den praktiske afholdelse af undervisningen. Dette måtte føre til, at bemyndigelsen i stk. 4 til at fastsætte nærmere regler om tilrettelæggelsen af uddannelsen ikke omfattede dette praktiske aspekt. I sin nye formulering vil bestemmelsen blandt andet blive benyttet til at værne mod afholdelsesformer, som efter børne- og undervisningsministerens vurdering og på baggrund af indvundne erfaringer i praksis må forventes at kunne lægge hindringer i vejen for tilsynet.

Det forventes navnlig, at fremtidige administrativt fastsatte regler vil komme til at omfatte den regel, som i ministeriets hidtidige praksis er antaget at kunne udledes af loven og dens forarbejder, nemlig at arbejdsmarkedsuddannelse skal gennemføres i Danmark. Der vil herefter være mulighed for at fastsætte regler om undtagelser eller undtagelsesvis at dispensere konkret fra dette krav, hvis ganske særlige grunde taler derfor, og hvis hensynet til tilsynets gennemførelse i tilstrækkelig grad kan tilgodeses på anden vis.

Samtidig vil bestemmelsen øge muligheden for at reagere på uheldige tendenser i praksis til at prioritere det højere til afholde undervisningen på den måde, der giver højere tilskud, end at afholde den på den sagligt mest forsvarlige måde. Der vil fx kunne fastsættes særlige betingelser for nærmere bestemte måder at afholde undervisningen på, hvis disse viser sig at blive udnyttet på en måde, som ikke har været tilsigtet.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.7.

Til nr. 7 (§ 12)

I den foreslåede paragrafs stk. 1, 1. pkt., finder man som hidtil reglen om institutionernes udstedelse af beviser for deltagelse i arbejdsmarkedsuddannelse.

I medfør af stk. 1, 2. pkt., kan det komme på tale at regulere videregivelse af oplysninger med henblik på udstedelse af andre attester eller lignende eller fx godtgørelse elektronisk af de opnåede kompetencer. Den teknologiske udvikling gør, at noget sådant i vidt omfang vil kunne komme til at afløse skriftlige beviser i den daglige praksis.

De særlige regler om udstedelse af certifikat, jf. stk. 1, 2. pkt., vil blive benyttet til nærmere at regulere praktiske forhold omkring udstedelsen og til at bestemme, at denne ikke må påføre den godkendte institution væsentlige udgifter. Børne- og undervisningsministeren får ikke hjemmel til at udstede administrative forskrifter om certifikaternes indhold, idet dette spørgsmål henhører under den myndighed, der er kompetent til at regulere det pågældende erhverv.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.8.

Til nr. 8 og 9 (§ 14, stk. 3)

Formuleringen »flygtninge og indvandrere« ændres til »tosprogede«, og den nye formulering af bemyndigelsen i lovens § 14, stk. 3, vil sikre ministeren en adgang til at præcisere afgrænsningen af målgruppen. Det er fortsat hensigten, at undervisningen skal målrettes mod personer, som har dansk ikke som modersmål, men som såkaldt »andetsprog«, og hvis færdigheder på dansk er begrænsede, men dog over

et vist minimumsniveau. Der gives ikke og vil fortsat ikke blive givet begynderundervisning i dansk som arbejdsmarkedsuddannelse, idet dette behov opfyldes i andre dele af uddannelsessystemet.

Bemyndigelsen giver blandt andet mulighed for løbende at indrette eventuelle præcise kriterier for afgrænsningen af målgruppen for de særlige forløb efter de faktiske forhold, herunder de danskprøver og lignende, der til enhver tid benyttes i praksis. I dag forudsætter deltagelse i arbejdsmarkedsuddannelser i dansk som andetsprog, et sprogligt niveau, der som minimum svarer til Prøve i Dansk I i henhold til lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.5.

Til nr. 10 (§ 16, stk. 2)

Bestemmelsen vil medføre en tydeliggørelse og lovfæstelse – i form af administrativt fastsatte regler – af de regler, som regulerer udøvelsen af de udbudsgodkendte institutioners virksomhed. Derved vil de kommende administrativt fastsatte regler komme til at erstatte de vilkår, som på nuværende tidspunkt fastsættes i tilknytning til godkendelsen efter § 16, stk. 1, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser. Det vil hovedsageligt være regler af tilsvarende karakter som de nu gældende vilkår, der bliver fastsat med hjemmel i bestemmelsen. De vilkår, der er fastsat i relation til de gældende godkendelser, vedrører krav til den faglige og administrative formåen, undersøgelse af behovet for udbud, synlighed af udbuddet, samarbejdet mellem godkendte arbejdsmarkedsuddannelsesudbydere og grænser for adgangen til udlicitering samt VEU-centersamarbejde. Bestemmelsen supplerer lovens § 11, som giver hjemmel til at fastsætte regler om uddannelsernes tilrettelæggelse og undervisningens afholdelse, jf. lovforslagets § 1, nr. 7.

De aktuelle vilkår vil være gældende, indtil de udtrykkeligt ophæves. De administrativt fastsatte regler vil indeholde nærmere bestemmelser om overgangen mellem de to sæt af styringsinstrumenter.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.

Til nr. 11 (§ 17)

Bestemmelsen omhandler i den nye affattelse som hidtil både påbud om at udbyde uddannelser og tilbagekaldelse af godkendelser af forskellige årsager. Godkendelser kan blive tilbagekaldt på grund af enten bortfald af behovet for uddannelser inden for den pågældende fælles kompetencebeskrivelse eller manglende opnåelse af en fastsat minimumsaktivitet, hvortil kommer de tilfælde, hvor tilbagekaldelse sker i anledning af konkrete forhold omkring institutionens virksomhed, i praksis normalt som sanktion i forbindelse med tilsynssager. Lovforslaget indeholder endvidere hjemmel til i særlige tilfælde at tilbagekalde en godkendelse, når der foreligger andre forhold, som medfører, at der ikke er tilstrækkelig sikkerhed for, at vilkår og regler vil blive overholdt. Endelig bliver der indført bestemmelser, som udtrykkeligt beskriver de tilsvarende muligheder for som alternativ til en tilbagekaldelse at fastsætte vilkår i anledning af overtrædelser eller risiko for overtrædelser.

Ved lovforslaget klargøres systematikken i paragraffen, således at stk. 1 omhandler børne- og undervisningsministerens reaktioner på ændringer af behovet for bestemte arbejdsmarkedsuddannelser. Ministeren kan fortsat både komme med pålæg om at udbyde uddannelser, jf. det hidtidige stk. 1, og tilbagekalde udbudsgodkendelser, jf. det hidtidige stk. 2, 1. punktum, 1. led. I begge tilfælde skal sagen (som hidtil) forinden afgørelse forelægges for Rådet for Voksen- og Efteruddannelse.

Stk. 2 vil omhandle fratagelse af godkendelser på grund af manglende opretholdelse af en vis minimumsaktivitet, svarende til første del af 2. punktum i det nuværende stk. 2.

Reglerne om egentlige sanktioner, der nu findes i resten af gældende stk. 2, 1. pkt., og resten af den gældende stk. 2, 2. pkt., udskilles til den foreslåede nye stk. 3 om fratagelse af godkendelse i anledning af en tilsynssag eller anden særlig grund til bortfald af den nødvendige tillid til udbyderen og den foreslåede nye stk. 4 om ministerens ret til i en tilsvarende situation at opstille særlige vilkår for udøvelse af en godkendelse.

Den foreslåede stk. 5 vil svarende til det hidtidige stk. 3 omhandle uddannelsesinstitutionernes pligt til at underrette børne- og undervisningsministeren om manglende opfyldelse af forudsætningerne for en godkendelse.

Det er således de foreslåede stk. 3 og 4, der beskriver sanktionssystemets funktion for så vidt angår de konsekvenser, der kan blive draget med hensyn til godkendelserne. I disse tilfælde skal Rådet for Voksen – og Efteruddannelse ikke høres, hvilket hidtil har været tilfældet, når der var tale om en sanktion i anledning af, at regler og påbud ikke blev overholdt, men ikke hvis tilbagekaldelsen skyldtes, at udbudsgodkendelsen var misligholdt.

Den foreslåede stk. 3 vedrører tilbagekaldelse af en godkendelse efter § 16, stk. 1, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. på grund af, at det skønnes, at udbyderen ikke har varetaget en udbudsgodkendelse i overensstemmelse med reglerne om uddannelserne, eller at der ikke er tilstrækkelig sikkerhed for, at udbyderen vil varetage en udbudsgodkendelse i overensstemmelse med reglerne om uddannelserne, altså henholdsvis på grund af overtrædelser vedrørende den pågældende godkendelse eller andre forhold, som bl.a. kan være overtrædelser vedrørende andre godkendelser. Vilkår, der efter almindelige forvaltningsretlige principper er fastsat i forbindelse med godkendelsen, omfattes af udtrykket ”godkendelsens indhold” i § 17, stk. 3, mens vilkår m.v., der senere er pålagt udbyderen i medfør af den foreslåede § 17, stk. 4, betragtes som omfattet af udtrykket ”reglerne om godkendelsen”. Også forhold, som ikke i sig selv udgør en overtrædelse af lovgivningen om arbejdsmarkedsuddannelser eller af vilkår for godkendelser etc., kan i særlige tilfælde føre til, at børne- og undervisningsministeren skønner, at der ikke er tilstrækkelig sikkerhed for, at institutionen vil overholde reglerne. Der skal sandsynliggøres en konkret risiko for alvorlige overtrædelser.

Endvidere vil det fremgå af stk. 4, at børne- og undervisningsministeren kan fastsætte vilkår – herunder begrænsnin-

ger – for en udbyders godkendelse efter § 16, stk. 1, ligeledes på grund af enten overtrædelser vedrørende samme godkendelse eller andre forhold.

Den konsekvens af manglende opfyldelse af lovens krav, der består i bortfald af tilskud og i eventuel erstatningspligt for uberettiget udbetalt tilskud og godtgørelse, omhandles for så vidt angår tilskud til kost og logi i lovens § 23. Øvrige regler herom - foruden almindelige erstatningsretlige grundsatninger – findes i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og i lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v., § 16. Disse konsekvenser berøres ikke af ændringen.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.2.

Til nr. 12 og 13 (overskriften til kapitel 7 og § 27 a)

Ændringen skal åbne mulighed for at lave forsøg med arbejdsmarkedsuddannelser, som fraviger lovens krav, hvor dette findes hensigtsmæssigt, f.eks. ved introduktion af nye uddannelser eller nye afholdelsesformer.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.3.

Til § 2

Til nr. 1 (§ 11, stk. 3)

På områder, hvor private initiativtagere allerede udbyder uddannelsesaktiviteter, må arbejdsmarkedsuddannelser ifølge § 10, stk. 3, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. kun udvikles, hvis væsentlige arbejdsmarkedspolitiske og uddannelsesmæssige hensyn taler for en statslig regulering af det pågældende uddannelsesområde. Opfyldelsen af denne betingelse er ifølge lovens § 10, stk. 4, 2. pkt., en betingelse for godkendelse og dermed for den tilskudsberettigelse, der ifølge § 6, stk. 2, nr. 1, i lov om åben uddannelse, er en automatisk følge af godkendelsen. Godkendte arbejdsmarkedsuddannelser vil således inden godkendelsen være blevet underkastet en særlig prøvelse vedrørende forholdet til allerede eksisterende private uddannelser. Hensigten med tilføjelsen af § 11, stk. 3, 3. pkt., er at præcisere, at det er godkendelsen af arbejdsmarkedsuddannelser, der er afgørende også for disses tilskudsberettigelse, således at der ikke

også efter § 11, stk. 3, i lov om åben uddannelse skal tages stilling til, om der inden for disse arbejdsmarkedsuddannelser er private, som allerede udbyder uddannelsesaktiviteter, og til hvilke konsekvenser dette i givet fald måtte få for tilskuddet. Vurderingen af forholdet til de private uddannelser, herunder af hvorvidt der er væsentlige arbejdsmarkedspolitiske og uddannelsesmæssige hensyn, som der taler for dette offentligt finansierede uddannelsesinitiativ, finder således sted én gang for alle ved godkendelsen af arbejdsmarkedsuddannelserne.

Bestemmelsen ændrer ikke retstilstanden i forhold til, hvad Ministeriet for Børn og Undervisning i forvejen har lagt til grund i praksis, men gør det unødvendigt at være bekendt med bestemmelseernes forhistorie for umiddelbart at være sikker på denne forståelse.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.9.

Til § 3

Til stk. 1 – 2:

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2013 og finder anvendelse på forløb på arbejdsmarkedsuddannelser, der er påbegyndt den 1. juli 2013 eller senere. Lovens bemyndigelsesbestemmelser berører ikke i sig selv lovligheden af den måde, hvorpå godkendte uddannelsesinstitutioner og deres samarbejdspartnere forestår undervisningen og aktiviteten. I den nye affattelse af § 17 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., der gennemføres ved lovforslagets § 1, nr. 11, sker der en tydeliggørelse af de hidtil gældende bestemmelser om, hvordan der som sanktion i anledning af overtrædelser af lovgivning og vilkår kan gribes ind over for udbudsgodkendelsen. Disse nye bestemmelser kan ikke give anledning til en skærpelse af sanktionerne vedrørende forhold begået før lovens ikrafttræden. Ved udnyttelsen af den nye bemyndigelse i § 16, stk. 5, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., der indsættes ved denne lovs § 1, nr. 10, vil børne- og undervisningsministeren i de administrativt fastsatte regler sikre allerede godkendte uddannelsesinstitutioner og disses samarbejdspartnere konkret fastsatte rimelige frister til at indrette sig på reglerne.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

§ 4. Ministeren nedsætter Rådet for Voksen- og Efteruddannelse, udpeger formanden og beskikker derudover rådets medlemmer på følgende måde:

1) 7 medlemmer efter indstilling fra Landsorganisationen i Danmark.

2) 1 medlem efter indstilling fra Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd.

3) 5 medlemmer efter indstilling fra Dansk Arbejdsgiverforening.

4) 1 medlem efter indstilling fra Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger

§ 6. (...)

Stk. 2. Efteruddannelsesudvalgene skal indberette fælles kompetencebeskrivelser, jf. § 2, med deri optagne arbejdsmarkedsuddannelser, jf. § 10, og enkeltfag til et centralt informationssystem for erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om indberetningerne.

§ 10 a. (...)

Stk. 4. Undervisningsministeren kan i regler, der fastsættes i medfør af stk. 3, fravige §§ 20 og 21.

§ 11. (...)

Stk. 4. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om uddannelsernes tilrettelæggelse.

§ 12. Uddannelsesinstitutionerne udsteder bevis for deltagelse i arbejdsmarkedsuddannelse, for prøver aflagt som selvstuderende og for individuel kompetencevurdering. Institutionerne udsteder certifikat for uddannelser med myndighedskrav.

Stk. 2. Undervisningsministeren fastsætter efter udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse nærmere regler om udformning og udstedelse af beviser.

I lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 381 af 26. marts 2010, som ændret ved § 22 i lov nr. 639 af 14. juni 2010, § 2 i lov nr. 277 af 5. april 2011 og § 2 i lov nr. 573 af 7. juni 2011, foretages følgende ændringer:

1. I § 4, stk. 1, nr. 3, ændres »5« til: »6«.

2. § 4, stk. 1, nr. 4, ophæves.

Nr. 5 bliver herefter nr. 4.

3. I § 6, stk. 2, 2. pkt., indsættes efter »indberetningerne«: »og informationssystemet«.

4. I § 10 a indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Børne- og undervisningsministeren kan med henblik på opfyldelse af internationale forpligtelser fastsætte regler om adgang for personer, der ikke er omfattet af stk. 1, til arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag, der er optaget i en fælles kompetencebeskrivelse, herunder om, at der kan opkræves fuld deltagerbetaling og ydes kost og logi som indtægtsdækket virksomhed.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

5. I § 10, a, stk. 4, der bliver stk. 5, indsættes efter »stk. 3«: »og 4«.

6. I § 11, stk. 4, indsættes efter »tilrettelæggelse«: »og undervisningens afholdelse«.

7. § 12 affattes således:

»§ 12. Uddannelsesinstitutionerne udsteder bevis for deltagelse i arbejdsmarkedsuddannelse, for prøver aflagt som selvstuderende og for individuel kompetencevurdering. Børne- og undervisningsministeren kan efter udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse fastsætte nærmere regler om udformning og udstedelse af beviser samt om videregivelse af oplysninger om deltagelse og bevisudstedelse.

Arbejdsmarkedsuddannelse tilrettelagt som særlige uddannelsesforløb for flygtninge og indvandrere

§ 14. Særlige uddannelsesforløb for flygtninge og indvandrere er sammenhængende forløb, der kan sammensættes af arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag fra en eller flere fælles kompetencebeskrivelser og praktik.

(...)

Stk. 3. Undervisningsministeren fastsætter efter udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse nærmere regler om særlige uddannelsesforløb for flygtninge og indvandrere, herunder om varighed af praktik.

§ 16. (...)

Stk. 2. Godkendelsen efter stk. 1 omfatter udbud af særlige forløb for flygtninge og indvandrere efter § 14 og vurdering af basale færdigheder i læsning, skrivning, stavning, regning eller matematik efter § 14 a, medmindre undervisningsministeren bestemmer, at godkendelsen ikke skal omfatte disse forløb og vurderinger.

§ 19. (...)

Stk. 3. Staten kan yde tilskud til praktik på uddannelsesforløb for flygtninge og indvandrere, jf. § 14.

§ 14. (...)

Stk. 3. Undervisningsministeren fastsætter efter udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse nærmere regler om særlige uddannelsesforløb for flygtninge og indvandrere, herunder om varighed af praktik.

§ 17. Undervisningsministeren kan efter udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse pålægge institutioner godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse at udbyde bestemte arbejdsmarkedsuddannelser.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan efter udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse tilbagekalde godkendelse efter § 16, stk. 1, hvis der ikke længere er behov for udbuddet, eller hvis regler om uddannelserne, herunder kvalitetskrav, eller påbud om at gennemføre konkrete foranstaltninger til opretholdelse af forsvarlige uddannelses- og undervisningsmæssige forhold ikke overholdes. Undervisningsministeren kan endvidere tilbagekalde godkendelse efter § 16, stk. 1, hvis en fastsat minimumsaktivitet ikke opretholdes eller udbudsgodkendelsen misligholdes.

Stk. 3. Uddannelsesinstitutionen skal underrette undervisningsministeren, hvis forudsætningerne for en godkendelse ikke længere er til stede.

Stk. 2. Børne- og undervisningsministeren kan fastsætte regler om institutionernes udstedelse af certifikater for uddannelser med myndighedskrav.«

8. I overskrifttil § 14 samt i § 14, stk. 1 og 3, § 16, stk. 2, og § 19, stk. 3, ændres »flygtninge og indvandrere« til: »tosprogede«.

9. I § 14, stk. 3, indsættes efter »herunder«: »om deltagerkreds og«.

10. I § 16 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Børne- og undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om de godkendte institutioners forvaltning af udbudsgodkendelsen efter stk. 1.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

11. § 17 affattes således:

»§ 17. Børne- og undervisningsministeren kan efter udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse pålægge institutioner godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse at udbyde bestemte arbejdsmarkedsuddannelser. Børne- og undervisningsministeren kan endvidere efter udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse tilbagekalde en udbudsgodkendelse efter § 16, stk. 1, hvis der ikke længere er behov for udbuddet.

Stk. 2. Børne- og undervisningsministeren kan tilbagekalde en udbudsgodkendelse efter § 16, stk. 1, hvis en eventuel, fastsat minimumsaktivitet ikke opretholdes.

Stk. 3. Børne- og undervisningsministeren kan tilbagekalde en udbudsgodkendelse efter § 16, stk. 1, hvis det skønnes, at institutionen ikke forestår undervisningen og aktiviteten i overensstemmelse med godkendelsens indhold samt reglerne om godkendelsen, om uddannelserne og om aktiviteten. Godkendelsen kan ligeledes tilbagekalde, hvis det skønnes, at der ikke er tilstrækkelig sikkerhed for, at insti-

Kapitel 7
Træningsskolens arbejdsmarkedsuddannelser

§ 11. (...)

Stk. 3. Uddannelsesinstitutionerne må ikke med tilskud efter denne lov udbyde en uddannelsesaktivitet, der påfører private initiativtagere ny konkurrence. Dette gælder, hvor den private initiativtagers udbud af uddannelsesaktiviteter hidtil har fundet sted uden konkurrence fra uddannelsesaktiviteter finansieret helt eller delvis med offentlige midler.

tutionen vil forstå undervisningen og aktiviteten i overensstemmelse med godkendelsens indhold og reglerne.

Stk. 4. Børne- og undervisningsministeren kan fastsætte vilkår for en udbyders forvaltning af en udbudsgodkendelse, herunder fastsætte vilkår, der fraviger regler fastsat i medfør § 16, stk. 2, hvis det skønnes, at udbyderen ikke har forstået undervisningen og aktiviteten i overensstemmelse med godkendelsens indhold samt reglerne om godkendelsen, om undervisningen og om aktiviteten, eller det skønnes nødvendigt for at sikre, at udbyderen forstår undervisningen og aktiviteten i overensstemmelse med godkendelsens indhold og reglerne.

Stk. 5. Uddannelsesinstitutionen skal underrette børne- og undervisningsministeren, hvis forudsætningerne for en udbudsgodkendelse efter § 16, stk. 1, ikke længere er til stede.«

12. I *overskriften* til kapitel 7 indsættes efter »arbejdsmarkedsuddannelser«: »og forsøg«.

13. Efter § 27 indsættes:

»§ 27 a. Børne- og undervisningsministeren kan i særlige tilfælde gøre undtagelser fra loven, hvis det sker for at fremme uddannelsesforsøg.«

§ 2

I lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 952 af 2. oktober 2009, som ændret ved § 2 i lov nr. 1525 af 27. december 2009, § 13 i lov nr. 140 af 9. februar 2010, § 3 i lov nr. 1570 af 21. december 2010 og § 5 i lov nr. 418 af 12. maj 2012 foretages følgende ændring:

1. I § 11, stk. 3, indsættes som 3. pkt.:

»Bestemmelsen finder ikke anvendelse på arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag optaget i en fælles kompetencebeskrivelse, der udbydes i medfør af lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., jf. § 6, stk. 2, nr. 1.«